

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.069 van 2 april 2004
in de zaak A. 99.183/X-9978.**

In zake : 1. Marcel BEETS,
 2. Viviane VAN ONCKELEN,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat L. BINNEMANS,
 kantoor houdende te 3980 TESSENDERLO,
 Schoterweg 40

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat V. TOLLENAERE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel BEETS en Viviane VAN ONCKELEN op 8 januari 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 16 oktober 2000 van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur, waarbij aan de verzoekende partijen een voorstel tot vergelijk wordt geweigerd overeenkomstig artikel 158, §1, eerste lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, voor "het oprichten en instandhouden van een loods, een schuur en afdaken", gelegen te Tessenderlo, Belledreef, op een perceel kadastraal bekend Sectie D, nr. 1049 s;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de beschikking van 30 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 februari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. STEENBERGEN die, loco Advocaat L. BINNEMANS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat V. TOLLENAERE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur op 16 oktober 2000 aan de verzoekende partijen het vergelijk in de zin van artikel 158 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) heeft geweigerd en derhalve het in artikel 158, § 2, tweede lid, D.R.O. bedoelde certificaat niet werd opgesteld; dat dit de thans bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord bij wege van exceptie de onbevoegdheid van de Raad van State aanvoert om kennis te nemen van een annulatieberoep tegen een weigering van vergelijk;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord repliceren dat de weigering tot vergelijk een eenzijdige administratieve handeling is in de zin van artikel 14, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat deze weigering van vergelijk derhalve vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State, dat zij verder stellen wat volgt :

"In casu oordeelde de administratie -ten onrechte - geen vergelijk te treffen.
(...)

Dat deze beslissing genomen werd naar aanleiding van de vraag van verzoekers tot het verkrijgen van een regularisatievergunning.

Dat het Hof van Cassatie stelt dat het aanvechten, bij de Raad van State, van de weigering om een regularisatieaanvraag te verlenen, geen wettelijk beletsel vormt voor het instellen of het uitoefenen van de strafvordering m.b.t. die

werken. De verjaring van de strafvordering wordt door zo'n beroep tot nietigverklaring ook niet geschorst. (...)

Dat hieruit kan afgeleid worden dat verzoekers wel degelijk een annulatieberoep kunnen instellen bij de Raad van State.

Dat het annulatieberoep dan ook ontvankelijk is.

Verwerende partij haalt in haar besluiten een reeks arresten aan van de Raad van State.

Verzoekers dienen op te merken dat al de aangehaalde arresten betrekking hebben op de situatie dat een vergelijk toegekend wordt.

Door het toekennen van een vergelijk, vervalt de strafvordering.

In casu handelt het niet om het treffen van een vergelijk, doch om een weigering van vergelijk.

Zo de Raad van State het annulatieberoep - na kennisname van de middelen van verzoekers - ontvankelijk en gegrond verklaart, brengt dit niet automatisch met zich mee dat een vergelijk toegestaan zal worden.

Met andere woorden, door de omstreden weigering van vergelijk te vernietigen, brengt dit geen verval van de strafvordering met zich mee.

Daar het dan ook geen betrekking heeft op de uitoefening van de publieke vordering en op de vervolging van het herstel van het bouw misdrijf, behoort onderhavig verzoek tot vernietiging niet tot de gerechtelijke procedure.

De Raad van State kan dan ook oordelen over het beroep tot nietigverklaring van de weigering tot vergelijk.";

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun laatste memorie stellen dat de rechtsonderhorige bij weigering van een bouwvergunning of bij weigering van een regularisatievergunning, na uitputting van het administratief beroep, zich kan wenden tot de Raad van State teneinde de nietigheid van de weigeringsbeslissing te horen uitspreken, dat deze weigeringen eveneens tot gevolg hebben dat de overtreder blootgesteld blijft aan strafrechtelijke vervolgingen, dat derhalve de verzoekende partijen niet inzien waarom de Raad van State in voornoemde gevallen bevoegd is kennis te nemen van de beroepen tot nietigverklaring, en hij niet bevoegd is om kennis te nemen van huidige procedure, dat de verzoekende partijen blijk geven van een persoonlijk, rechtstreeks, griefhoudend en geoorloofd belang;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie niets wezenlijks toevoegt aan hetgeen zij reeds heeft uiteengezet;

Overwegende dat uit artikel 158, § 1, laatste lid, D.R.O. (thans : artikel 158, laatste lid, D.R.O.) volgt dat, bij gebreke aan definitief geworden vergelijk - thans transactie geheten -, de overtreder in beginsel blootgesteld blijft aan strafrechtelijke vervolging voor de wederrechtelijk uitgevoerde werken of verrichte of voortgezette handelingen of wijzigingen en de overheid bevoegd blijft hieromtrent één van de in artikel 149, § 1, D.R.O. bepaalde herstelmaatregelen te vorderen voor de bevoegde rechter van de rechterlijke orde; dat hieruit volgt dat de weigering tot

het verlenen van "het vergelijk", op welk tijdstip dit ook plaatsvindt, hoe dan ook betrekking heeft op de uitoefening van de publieke vordering en op de vervolging van het herstel van het bouw misdrijf en dus behoort tot de gerechtelijke procedure, zodat alleen de rechter van de rechterlijke orde bevoegd is om kennis te nemen van betwistingen daaromtrent; dat de rechtsmacht van deze rechter die van de Raad van State uitsluit; dat de omstandigheid dat op het ogenblik van de thans bestreden beslissing, de beslissing inzake het vergelijk een noodzakelijke - doch niet voldoende - voorwaarde was in een administratiefrechtelijke procedure tot het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet volstaat om de Raad van State bevoegd te maken kennis te nemen van betwistingen omtrent deze weigering van vergelijk; dat ook de omstandigheid dat deze weigering van vergelijk een eenzijdige administratieve rechtshandeling zou zijn, uitgaande van een administratieve overheid, op zich niet volstaat om tot de bevoegdheid van de Raad van State te kunnen besluiten; dat het de Raad van State niet toekomt van de vordering tot nietigverklaring van de weigering van vergelijk kennis te nemen; dat de vergelijking met een weigering van een stedenbouwkundige vergunning niet opgaat, al was het maar omdat die weigering geen betrekking heeft op de uitoefening van de publieke vordering; dat de exceptie van de verwerende partij wordt aangenomen; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee april 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.